

NIEISTY (5) ai

W pisowni rozłącznej (4), w łącznej (1).

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N nieisty (2). ◇ f N nieistå (1). ◇ n N nieist(e) (1). ◇ D nieist(e)mu (1). ◇ [pl N subst nieist(e).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *isty*.

1. *Niepewny, wątpliwy; incertus Vulg, Calep* (3) : Lodzia ieft pracza na morzu/ dom bez gruntu/ zdrowie nie yfte/ żeglarfki kon/ gość fwiata/ opuściciel ziemie/ chmur pokuśfa. *BielŻyw* 137, 110; *Calep* 518b; [nieifte fą opátrznóści náffe. *Leop Sap* 9/14 (*Linde*)].

2. *Nie zasługujący na wiarę* (1) : Fálfną miarą y wagą káždy ieft nie ifty. *BielKom* Cv.

3. *Nie będący prawdą* (4) : A przyiawfzy lekárftwo ienfz pośiłuie/ y była po máłym czáfie bárzo piękna á zdrowa. A niedziw fie te^{mv} żądny/ á nie mniemay áby tá to rzecz była nie ífta *HistRzym* 17.

Synonimy: 1., 2., 3. *niepewny*; 1. *omylny*; 3. *nieprawdziwy*.

Cf **ISTY**, **NIEISTNY**

MP